

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce:	Zjišťování informačních potřeb studentů Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT a jejich zajištění
Autor práce:	Monika Manová
Vedoucí práce:	PhDr. Anna Stöcklová
Oponent práce:	Mgr. Lenka Němečková

Cílem bakalářské práce je popsat současný stav knihovny Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské (dále FJFI) ČVUT, provést průzkum informačních potřeb jejích uživatelů a zhodnotit přínosy a nedostatky poskytovaných služeb pro studenty této fakulty. Autorka vychází z vlastní dlouhodobé praxe ve studovně knihovny FJFI.

Obsahová stránka práce

Autorka si zvolila velmi aktuální a prakticky zaměřené téma výzkumu potřeb uživatelů knihovny Fakulty Jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT, které dosud nebylo v žádné formě zpracováno.

Práce je rozdělena na dvě části. Úvodní část je zaměřena na představení knihovny FJFI v soustavě knihoven ČVUT (nyní jako součást Ústřední knihovny ČVUT), druhá část popisuje samotný průzkum informačních potřeb uživatelů.

V rámci úvodní analýzy autorka popisuje aktuální statické a dynamické prvky knihovny. Podrobně se zabývá organizačním, personálním i prostorovým zabezpečením knihovny a studovny, popisuje knihovní fond, jeho organizaci a elektronické informační zdroje včetně možnosti zpřístupnění služeb pro různé kategorie uživatelů. Dále jsou popsány linky akvizice a katalogizace tak, jak jsou praktikovány v knihovně FJFI. V části „Služby knihovny“ pak autorka sepisuje seznam elektronických informačních zdrojů a dalších knihovních služeb, které jsou pro uživatele na FJFI k dispozici. Všechny údaje jsou velmi pěkně doloženy obrazovou, popřípadě grafickou, dokumentací.

Druhou část práce věnuje autorka vlastní přípravě a realizaci průzkumu informačních potřeb studentů FJFI. V jejím úvodu výstižně vysvětluje terminologii související s problematikou uživatelského výzkumu a definuje hypotézy, které si pro svůj výzkum stanovila. Před započatím samotného průzkumu provedla předvýzkum, na jehož základě upřesnila znění dotazníkových otázek, následně určila metodologii průzkumu a popsala nejvhodnější metodu. Dále provedla výběr respondentů a stanovila časový harmonogram vlastního průzkumu.

Nejvýznamnější část práce je věnována prezentaci výsledků výzkumu v kapitole 3.4. Zde autorka velmi pěkně získané výsledky graficky shrnuje, konfrontuje s hypotézami a uvádí je do širších souvislostí popsaných v předchozím textu. Pro další práci by například bylo zajímavé porovnat získané výsledky dle uživatelů jednotlivých typů studia.

Po obsahové stránce dochází v úvodní teoretické části k drobným nepřesnostem v popisu organizační struktury Ústřední knihovny ČVUT. Ovšem v období vzniku této práce procházel systém knihoven ČVUT podstatnými změnami, došlo ke vzniku Ústřední knihovny a tedy změny statutu jednotlivých, dříve fakultních, knihoven. Proto dochází v textu občas k paralelnímu využívání pojmů „Knihovny ČVUT“ a „Ústřední knihovna ČVUT“. V tomto případě bych autorce bývala doporučila kontaktovat přímo zaměstnance vedoucího pracoviště (bývalého Oddělení knihoven Výpočetního a Informačního

Centra ČVUT), kteří by dokázali podat přesnější informace. V textu též není vždy zřejmé, zda autorka popisuje Ústřední knihovnu ČVUT (tedy služby dostupné pro celé ČVUT) nebo pouze knihovnu FJFI (viz např. kap. 2.1.4). Práce se však vztahuje pouze ke knihovně FJFI, proto jsou tyto poznámky, týkající se organizační struktury Ústřední knihovny ČVUT, pouze marginální a nemají vliv na celkové hodnocení práce.

Metodika a příprava vlastního výzkumu tak, jak je v práci popsána, byla realizována velmi pečlivě. Oceňuji zejména logickou strukturu a znění dotazníkových otázek. Ovšem pro komplexnější výsledky bych doporučila provést nábor respondentů i jiným způsobem než přes komunitní virtuální síť Facebook, která jednak pokrývá pouze relativně malé procento studentů (autorka uvádí 300 uživatelů skupiny FJFI ČVUT na síti Facebook oproti 2426 uživatelům knihovny FJFI v roce 2008 – viz str. 17) a také okruh uživatelů této sociální sítě nemusí tvořit zcela reprezentativní vzorek respondentů. Dále umístění dotazníku na veřejných webových stránkách není pro seriózní výzkum vhodné, autorka sama uvádí, že u významného procenta (31,6%) respondentů nelze určit odkud k dotazníku přistoupili. Není tedy možné zajistit skutečně seriózní a reprezentativní vzorek respondentů.

Jazyková a formální stránka práce

Po jazykové stránce je práce na velmi dobré úrovni, bez překlepů či stylistických nedostatků. Autorce bych pouze doporučila věnovat pozornost jednotné stylistice zejména v pasážích, ve kterých cituje použité zdroje.

Členění textu na kapitoly je logické a přehledné, text na sebe plynule navazuje. Pouze bych autorku upozornila na členění kapitoly 2.2.5 (*Služby knihovny*), které není zcela zřetelné. Oceňuji zejména grafické zpracování práce, jednak obrazovou dokumentaci v úvodní části, která dodává konkrétní podobu popisovaným skutečnostem. Také grafické zpracování a prezentace výsledků výzkumu je velmi pěkné a přehledné.

V poslední řadě autorka velmi zřetelně využívá citace v textu a taktéž závěrečný bibliografický soupis je pěkně zpracován, takže je možné vždy dohledat zdroj popisovaných informací.

Závěrečné hodnocení práce

Po obsahové stránce byl cíl práce splněn, autorka se velmi dobře orientuje v problematice zdrojů a služeb knihovny FJFI ČVUT i v metodice uživatelského výzkumu. Provedený výzkum může sloužit jako podklad pro navazující obdobné výzkumy jak na úrovni jednotlivých pracovišť Ústřední knihovny ČVUT tak na celém ČVUT.

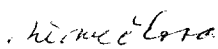
Témata k obhajobě

- Na základě jakých podkladů jste stanovila hypotézy Vašeho průzkumu?
- Je možné z provedeného výzkumu stanovit, jak se liší informační potřeby studentů pregraduálního a postgraduálního studia?
- Jaké jsou možné navazující práce na Váš výzkum?

Klasifikace

Až na výše zmíněné drobné nepřesnosti v textu nemám k práci žádné výhrady, bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci „výborně“ (1).

V Praze dne 9. 9. 2009

Mgr. Lenka Němečková